

Sygn. akt III KO 91/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **E. W.**

skazanego z art. 198 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 grudnia 2017 r.,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Najwyższego – Izba Karna

z dnia 18 października 2017 r., sygn. akt III KO 91/17

odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w B.

z dnia 20 grudnia 2013 r., III K [...]

utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 3 kwietnia 2014 r., II AKa [...]

wobec oczywistej bezzasadności tego wniosku,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., art. 545 § 3 zd. ostatnie k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Chociaż pismo skazanego, nazwane zażaleniem, wskazuje właściwą sygnaturę akt (III KO 91/17) i zostało złożone w ustawowym 7-dniowym terminie od doręczenia zaskarżonego postanowienia, to nie zawiera żadnych rzeczowych zarzutów pod adresem tego orzeczenia ani nie formułuje wniosków, to znaczy, nie

podaje, czego się domaga. Skarżący się podniósł tylko, że w kwestionowanym postanowieniu brak jest ustosunkowania się do zażalenia, natomiast rozważono w nim jedynie i wypowiedziano się co do bezzasadności jego wniosku z dnia 8 marca 2017 r. (data złożenia pisma w Areszcie Śledczym w S.). Następnie w zażaleniu znów nawiązuje się do dowodów w sprawie oraz koniecznych – zdaniem skazanego – do przeprowadzenia dla wyjaśnienia okoliczności zdarzenia. Zatem z przytoczonej części zażalenia, która może świadczyć, że dotyczy zaskarżonego postanowienia, wynika, iż, po pierwsze, skarżący się błędnie nawiązuje do przedmiotu rozpoznania (Sąd Najwyższy w dniu 18 października 2017 r. rozpoznał wniosek a nie zażalenie), po drugie, nie wskazuje na żadne uchybienia, których miałby się dopuścić Sąd I instancji wydając zaskarżone postanowienie.

Z przytoczonych względów należało uznać zażalenie za oczywiście bezzasadne i utrzymać w mocy wymienione orzeczenie.